

« ΧΑΡΤΙΝΗ ΑΓΚΑΛΙΑ »

από την Ελεάννα Λεγάκη

B' ΟΜΑΔΑ

Η συγγραφέας του βιβλίου μοιράζεται μαζί μας πτυχές της ζωής κάποιων παιδιών, άλλοτε ευχάριστες και άλλοτε δυσάρεστες.

A) Ποια πιστεύεις ότι είναι τα μηνύματα που θέλει να περάσει μέσα από αυτήν την ιστορία και ποια συναισθήματα σου δημιουργήθηκαν, όταν διάβασες το βιβλίο;

Το βιβλίο αυτό, μας περιγράφει την καθημερινή ζωή μιας παρέας παιδιών. Πριν την άφιξη της Θάλειας, τα παιδιά ζούσαν μια ψυχρή ζωή χωρίς χρώμα και ελπίδα. Μέχρι την ημέρα που εμφανίστηκε αυτό το κορίτσι η Θάλεια, παλιά φίλη της παρέας των παιδιών. Διάφορα οικογενειακά προβλήματα την είχαν κάνει να απομακρυνθεί από τη γνώριμη γειτονιά της και τους φίλους της. Πολλά προβλήματα είχαν εισέλθει στη ζωή της σαν απρόσκλητοι επισκέπτες. Ήρθε, λοιπόν, αντιμέτωπη με τα μεγάλα και αληθινά προβλήματα της ζωής. Παρ' όλα αυτά, όμως, η Θάλεια αντιμετώπιζε τις δυσκολίες αυτές με αισιοδοξία και μεγάλο θάρρος. Η μαγική αυτή πηγή, από την οποία αντλούσε κουράγιο, ήταν ένα βιβλίο. Στηριζόταν σε αυτό και κατάφερνε να ξεπεράσει τα προβλήματά της. Όταν η σκληρότητα της εποχής, της έκοβε τα φτερά, ήξερε ότι είχε μια συντροφιά που την έκανε πλούσια στην ψυχή. Της έδινε τη δύναμη να ξεπεράσει τον φόβο που κυριεύε την καρδιά της. Με μια μόνο ματιά στο βιβλίο, αντλούσε θέληση και κουράγιο για να ξεπεράσει τις δυσκολίες που τις περισσότερες φορές ξεπερνούσαν ακόμα και τις δυνατότητες της.

Τα μηνύματα που απορρέουν από την ανάγνωση αυτού του υπέροχου βιβλίου είναι πολλά. Το βασικότερο μήνυμα είναι ότι τα βιβλία είναι η καλύτερη συντροφιά των ανθρώπων. Είναι ένας δρόμος που μας οδηγεί σε έναν αποκλειστικά δικό μας φανταστικό κόσμο. Μας βοηθά να αντικρίσουμε τα προβλήματα της ζωής με άλλο βλέμμα. Όταν η ζωή γίνεται ασφυκτική ξέρουμε ότι ένας φίλος που ποτέ δε θα μας προδώσει, είναι τα βιβλία. Μάλιστα, τα βιβλία και οι ιστορίες τους έρχονται σε αντίθεση με τη στεγνή πολλές φορές γνώση που παρέχει το σχολείο. Επίσης, ένα μήνυμα που μας επισημαίνει το βιβλίο, είναι ότι πρέπει να παλέψουμε για να αλλάξουμε τον κόσμο με τη γνώση που παρέχουν τα βιβλία, όπως ακριβώς προσπάθησαν να αλλάξουν τον κόσμο και οι ήρωες του βιβλίου μας. Τέλος, το τελευταίο μήνυμα που αντλούμε, είναι ότι διαβάζοντας ένα ωραίο βιβλίο γνωρίζουμε καλύτερα τον εαυτό μας και βρίσκουμε τη δύναμη και τους τρόπους να γινόμαστε καλύτεροι. Έτσι, λοιπόν, φτάνουμε στην αυτογνωσία και μπορούμε να αλλάξουμε τον εαυτό μας και στη συνέχεια να αλλάξουμε τα πράγματα γύρω μας. Γινόμαστε καλύτεροι άνθρωποι και αντλούμε δύναμη και γνώση, ώστε να κάνουμε τον κόσμο μας λίγο καλύτερο....

Διαβάζοντας, λοιπόν, το βιβλίο «Χάρτινη Αγκαλία», την καρδιά μου πλημμύρισαν ποικίλα αντιφατικά συναισθήματα. Η σκληρότητα της εποχής, μου προκάλεσε φόβο και οργή για την παράλογη, μερικές φορές, συμπεριφορά των ανθρώπων. Απογοήτευση με κυρίευσε για το πόσο χαμηλά μπορεί να φτάσουν οι άνθρωποι για το κέρδος και τα χρήματα. Αντίθετα, όμως, η αγάπη ήταν αυτή που ξεχώριζε στις όμορφες γεμάτες σοφία, σελίδες του βιβλίου. Μέσα από τις γεμάτες μηνύματα σελίδες του, η καρδιά μου άντλησε το συναίσθημα της ελπίδας. Με βοήθησε να δω το μέλλον με μάτια καθαρά. Μου προκάλεσε το συναίσθημα της πίστης στον άνθρωπο και στις αξίες του. Με γέμισε σοφία και γνώση. Τέλος, με βοήθησε να εμπιστευτώ ενστικτωδώς την αξία του βιβλίου.

B) Ποιος είναι ο δικός σου «μαγικός» φίλος, το σταθερό εκείνο χέρι που σε στηρίζει στις δυσκολίες της ζωής σου και σε βοηθά να γίνουν χρωματιστά και αληθινά τα όνειρά σου;

Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι οι οποίοι προσπαθούν να σε στηρίξουν στις δύσκολες στιγμές! Περνούν από τη ζωή σου και προσπαθούν να κάνουν τη θύμησή τους να μην ξεθωριάσει. Παρ'όλα αυτά, όμως, λίγοι είναι εκείνοι οι οποίοι σε βοηθούν ουσιαστικά, σου απλώνουν το χέρι τους, όταν αναζητήσεις στήριγμα και χαίρονται με τη δική σου ευτυχία. Αυτό το είδος ανθρώπων για εμένα είναι η οικογένειά μου. Η αγάπη μου για αυτήν είναι κάτι που δεν μπορεί να ειπωθεί εύκολα με λόγια, κάτι που ξεχωρίζει ανάμεσα στο μουντό χρώμα του κόσμου μας. Έχοντας την οικογένειά μου νιώθω ότι τα έχω όλα, ότι είμαι πλούσια. Σίγουρα, οι δυσκολίες της ζωής είναι καθημερινό φαινόμενο. Όσο και αν προσπαθήσουμε δεν μπορούμε να τις αποφύγουμε. Κι όταν εκείνες εισέλθουν στη ζωή μας καθοριστικά, καταρρέουμε. Ο φόβος κυριεύει την καρδιά μας. Τότε είναι που χρειαζόμαστε κάποιο στήριγμα, να μας απλώσει το χέρι με αγάπη, να μας κοιτάξει στα μάτια και να μας δώσει κουράγιο και θέληση. Αυτό το στήριγμα για εμένα είναι η οικογένειά μου. Στις δύσκολες στιγμές είναι πάντα εκεί για εμένα. Με ένα χαμόγελό τους, θάρρος πλημμυρίζει την καρδιά μου και αρχίζω να βλέπω τα πράγματα να παίρνουν τη σωστή τους πορεία. Βρίσκουν και πάλι τον δρόμο τους. Όταν χάνομαι μες στο πυκνό σκοτάδι του ψέματος, ένα τους βλέμμα με βοηθά να βρω πάλι την αλήθεια. Όταν το μέλλον μου φαίνεται δύσκολο και μουντό και οι σκέψεις για αυτό με "πνίγουν", όταν τα φτερά μου έχουν σπάσει, εκείνοι είναι για εμένα η δύναμη και η καταφυγή μου... Σίγουρα οι δυσκολίες περνούν από τη ζωή του ανθρώπου με οδυνηρό τρόπο και αφήνουν φόβους και ανασφάλειες. Όσο, όμως, θα έχω το "μαγικό" μου αυτό στήριγμα θα προσπαθώ να κοιτάω τις δυσκολίες κατάματα και να μην κρύβομαι πίσω από το φόβο, γιατί τα εμπόδια είναι για να τα ξεπερνάμε!

Ελεάννα Λεγάκη, Β1 Γυμνασίου

